

Si fuerit Abbas. Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti **N.** Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Si fuerit Doctor. Oratio.

Deus, qui pópulo tuo æternæ salutis beátum **N.** ministrum tribuísti : præsta quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Aña. Euge serve bone.

Capit. Beátus vir. *supra.*

℞. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. **℣.** Stolum glóriæ induit eum. Et ornávit. **Gloria Patri.** Amávit.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. **℞.** Et lingua ejus loquétur júdicium.

Tempore Paschali.

℞. br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúia, allelúia. Amávit. **℣.** Stolum glóriæ induit eum. Allelúia, allelúia. **Gloria Patri.** Amávit.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, allelúia. **℞.** Et lingua ejus loquétur júdicium, allelúia.

AD SEXTAM.

Aña. Fidélis servus.

Capitulum. Eccli. xxxix.

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℞. br. Os justi, * Meditábitur sapiéntiam. Os justi.

℣. Et lingua ejus loquétur júdicium. Meditábitur. **Gloria Patri.** Os justi.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. **℞.** Et non supplantábuntur gressus ejus.

Tempore Paschali.

℞. br. Os justi meditábitur sapiéntiam, * Allelúia, allelúia. Os justi. **℣.** Et lingua ejus loquétur júdicium. Allelúia, allelúia. **Gloria Patri.** Os justi.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus, allelúia. **℞.** Et non supplantábuntur gressus ejus, allelúia.

AD NONAM.

Aña. Serve bone.

Capitulum. Sap. x. b

Justus dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctorum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℞. br. Lex Dei ejus, * In corde ipsíus. Lex Dei.

℣. Et non supplantábuntur gressus ejus. In corde. **Gloria Patri.** Lex Dei. **℣.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **℞.** Et osténdit illi regnum Dei.

Tempore Paschali.

℞. br. Lex Dei ejus in corde ipsíus, * Allelúia, allelúia. Lex. **℣.** Et non supplantábuntur gressus ejus. Allelúia, allelúia. **Gloria Patri.** Lex.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. **℞.** Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capitulum ut in Laudibus. [124]

Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostol. [1]

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini, colétes Quem pie laudant pópuli per orbem : Hac die lætus mérui beátas

Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur. Hac die lætus mérui suprémos

Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudicus,

Sóbriam duxit sine labe vitam, Donec húmános animávit auræ Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénte, **E**gra quæ passim jacuere, membra **V**iribus morbi dómitis, salutí

Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus obsequéntem **C**óncinit laudem, celebrésque palmas ; **U**t piisejus précibus juvémur

Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus, **Q**ui super cœli sólio corúscans

Totíus mundi sériem gubernat

Trinus, et unus.

Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **℞.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Aña. Hic vir despiciens * mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

Pro Doctore, Aña. O Doctór óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte **N.**

divinæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Si occurrat celebrari Festum plurimorum Confessorum non Pontificum, Officium fit ut supra : sed in Oratione et Sermone, quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

II. ALLÆ LECTIONES
PRO CONFESSORE NON
PONTIFICE.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. xxxj.



Beatús vir, qui invéntus est sine mácula : et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirábília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perfectús est, erit illi glória ætérna : qui pótuit transgredi, et non est transgréssus : fácere mala, et non fecit : ídeo stabílitá sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

R. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fú-

sti fidélis, supra multa te constituam : * Intra in gáudium Dómini tui. *V.* Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra in gáudium.

Lectio ij.

Cap. xxxij. c et xxxij.

Qui timet Dóminum, excípíet doctrínam ejus : et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea : et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient júdicium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, attendit mandátis : et qui confidit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrerent mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

R. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. *V.* Plantátus in domo

Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et florébit.

Lectio iij. Cap. xxxiv. b

Spíritus timéntium Deum quæritur et in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum nihil trepidábit, et non pavébit : quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem respicit, et quis est fortítudo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protectór poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offénsiónis, et adjutórium casus, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitátem, et vitam, et benedictiónem.

R. Iste cognóvit justítiam. [117]

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ. *Lib. 10. cap. xvj. in cap. xij. Job.*

Lectio ív.



Eridétur justi simplicitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatióibus

tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nímrum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio discitur : hanc qui sciunt, céteros despiciéndó superbiunt : hanc qui nesciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur : quia ab eis hæc éadem duplicitátis iniquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærerere, adépta temporális glóriæ vanitate gaudere, irrogáta ab áliis mala multiplicius réddere : cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cedere : cum virtútis possibilitas deest, quidquid explere per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitate simuláre.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. *V.* Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio h.

AT contra, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperire, vera ut sunt diligere, falsa devitáre; bona gratis exhibere, mala libéntius toleráre, quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplicitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus, puritátis virtus fatúitas creditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbio stultum putátur: et quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fatuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, possessá relínquere, rapiénti non resistere, percutiénti álteram maxíllam præbere?

℞. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℞. Induit

eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio h.**Cap. xvij. post initium.**

LAmpas contémpta apud cogitatiónes divitum. Sæpe contíngit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitáte deprimátur: non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitatum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequentia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat: a cunctis vero despicábilis cernitur, et hujus mundi grátia indignus æstimátur: sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat: honorári méuit, déspici non réfugit: corpus continéntia áfficit, sola in ánimo dilectiône pinguéscit: mentem semper ad patiéntiam præparat, et érctus pro justitia, de percéptis contuméliis exsúltat: afflictis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollicitus rúminat, et inquisitus quódlibet

éloqui duplíciter ignórat.

℞. Iste homo. [120]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xij. d

IN illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timére pusillus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua. Homilia venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. liv. in Luc. xij.

USillum gregem electórum, vel ob comparatióem majóris númeri reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotióem nóminat: quia vidélicet Ecclésiám suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte pervenire. Ideóque ejus labores blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse

intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℞. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viij.

VEndite quæ possidétis, et date eleemósynam. Nolite, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus, hujus vitæ necessária desint: quin étiam possessá, propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labore mánuum, unde et victum transigere, et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens: Argéntum, aut aurum, aut vestem nullius concupívi: ipsi scitis, quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscipere infirmos.

℞. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dómi-

num suum, quando revertatur a nuptiis. *℣.* Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et vos. *Gloria Patri.* Et vos.

Lectio ix.

FAcite vobis sacculos, qui non veterascunt: eleemosynas videlicet operando, quarum merces in aeternum maneat. Ubi non hoc praecipit esse putandum est, ut nil pecuniae reservetur a sanctis, vel suis scilicet, vel pauperum usibus suggerendae: cum et ipse Dominus, cui ministrabant Angeli, tamen ad informandam Ecclesiam suam loculos habuisse legatur, et a fidelibus oblata conservans, et suorum necessitatibus, aliisque indigentibus tribuens; sed ne Deo propter ista serviatur, et ob inopiae timorem justitia deseratur. *Te Deum. 20.*

*Pro Abbatibus.**In III. Nocturno.*

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xix. d

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus om-

nia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. xix.

Randis fiducia: Petrus piscator erat, dives non fuerat, cibos manu et arte quaerebat: et tamen loquitur confidenter, Relinquimus omnia. Et quia non sufficit tantum relinquere, jungit quod perfectum est: Et secuti sumus te. Fecimus quod jussisti: quid igitur nobis dabis praemii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis: quod vos qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suae, sedebitis et vos super sedes duodecim, judicantes duodecim tribus Israel. Non dixit, Qui reliquistis omnia: hoc enim et Crates fecit philosophus et multi alii divitias contempserunt: sed, Qui secuti estis me: quod proprie Apostolorum est, atque credentium.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum:

* Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. *℣.* Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse intercedat.

Lectio viii.

In regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suae (quando et mortui de corruptione resurgent incorrupti) sedebitis et vos in solis judicantium, condemnantes duodecim tribus Israel: quia vobis credentibus, illi credere noluerunt. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum; centuplum accipiet, et vitam aeternam possidebit. Locus iste cum illa sententia congruit, in qua Salvator loquitur: Non veni pacem mittere, sed gladium. Veni enim separare hominem a patre suo, et matrem a filia, et nurum a socru: et inimici hominis domestici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et praedicationem Evangelii, omnes affectus

contempserint, atque divitias et saeculi voluptates: isti centuplum recipient, et vitam aeternam possidebunt.

℞. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. *℣.* Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et vos. *Gloria Patri.* Et vos.

Lectio ix.

Ex occasione hujus sententiae quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum omnium rerum quas dimisimus, et vitam aeternam esse reddendam: non intelligentes, quod, si in ceteris digna sit repromissio, in uxoribus appareat turpitudine: ut qui unam pro Domino dimiserit, centum recipiat in futuro. Sensus ergo iste est: Qui carnalia pro Salvatore dimiserit, spiritualia recipiet: quae comparatione et merito sui ita erunt, quasi si parvo numero centenarius numerus comparatur.

Te Deum laudamus. 20.

II. ALIA HOMILIA.
Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xj. d

IN illo tempore : Respondens Jesus dixit : Confiteor tibi Pater, Domine cœli et terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus, et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Serm. x. de Verbis Dñi.



Enite ad me omnes, qui laboratis. Quare enim omnes laboramus, nisi quia sumus homines mortales, fragiles, infirmi, lutea vasa portantes, quæ faciunt invicem angustias? Sed si angustiantur vasa carnis, dilatentur spatia caritatis. Quid ergo dicit, Venite ad me omnes qui laboratis, nisi ut non laboretis? Denique promissio ejus in promptu est, quoniam laborantes vocavit. Quærent forte, qua mercede vocati sunt, Et ego vos, inquit, reficiam. Tollite jugum meum super vos, et discite a me, non mundum fabricare, non cuncta visibilia et invisibilia creare, non in ipso mun-

do mirabilia facere, et mortuos suscitare; sed, Quoniam mitis sum, et humilis corde.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse intercedat.

Lectio vij. :

Magnus esse vis? a minimo incipe. Cogitas magnam fabricam construere celsitudinis? de fundamento prius cogita humilitatis. Et quantam quisque vult, et disponit superimpone molem ædificii, quanto erit majus ædificium, tanto altius fudit fundamentum. Et fabrica quidem cum construitur, in superna consurgit : qui autem fodit fundamentum, ad ima deprimitur. Ergo et fabrica ante celsitudinem humiliatur, et fastigium post humiliationem erigitur.

R. Sint lumbi vestri precincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et

vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et. Gloria Patri. Et.

Lectio ix.

Quod est fastigium construendæ fabricæ, quam molimur? quo perventurum est cacumen ædificii? Cito dico, usque ad conspectum Dei. Videtis quam excelsum est, quanta res est conspicerem Deum. Qui desiderat, et quod dico, et quod audit intelligit. Promittitur nobis conspectus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, videntem videre. Nam qui colunt falsos deos, facile illos vident : sed eos vident, qui oculos habent, et non vident. Nobis autem promittitur visio Dei viventis, et viventis.

Te Deum laudamus. 20.

III. ALIA HOMILIA.
Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xix. d

IN illo tempore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos reliquimus omnia, et

secuti sumus te : quid ergo erit nobis? Et reliqua.

De Homilia venerabilis
Bedæ Presbyteri.

In Natali S. Benedicti.



UO sunt ordines electorum in iudicio futuri : unus judicantium cum Domino, de quibus hoc loco memorat, qui reliquerunt omnia, et secuti sunt illum : alius judicandorum a Domino, qui non quidem omnia sua pariter reliquerunt, sed de his tamen quæ habebant, quotidianas dare eleemosynas Christi pauperibus curabant : unde et audituri sunt in iudicio : Venite benedicti Patris mei, possidete præparatum vobis regnum a constitutione mundi. Esurivi enim, et dedistis mihi manducare : sitiivi, et dedistis mihi bibere.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse.

Lectio viij.

SED et reprobórum duos ibi futúros órdenes Dómino narránte comperimus : unum eórum, qui fidei christiánæ mystériis initiáti, ópera fidei exercere contémnunt, quibus in iudicio testátur : Discédite a me maledícti in ignem ætérnum, qui præparátus est diabolo, et ángelis ejus : esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel nunquam suscepére, vel susceptam per apostásiam deseruére : de quibus dicit : Qui autem non credit, jam iudicátus est : quia non credit in nómine unigéniti Filii Dei.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis quã hora Dóminus vester ventúrus

sit. — Et vos. **Gloria Patri.** Et vos.

Lectio ix.

VERUM his cum timóre et pavóre débito paulisper commemorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promissa convertámus audítum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis : non ætérnæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequácibus, sed et præsentis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui reliquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis afféctibus sive possessionibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se inténo suscipere afféctu, et suis gaudeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus. 20.

**Commune Virginum.****IN I. VESPERIS.**

Añã. Hæc est Virgo sapiens, * et una de número prudentum.

Psalmus cix.

BIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctorum : * ex útero ante lucíferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacerdos in ætérnum se-

cúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet : * propterea exaltábit caput.

Añã. Hæc est Virgo sapiens, et una de número prudentum.

Añã. Hæc est Virgo sapiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

Psalmus cxij.

LAUDÁTE púeri Dómini : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.